

prima instanță: V. Boico
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Vlim

dosarul nr. 2r-426/15

DECIZIE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Blanari Andrei împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral
cauzat prin atragerea ilegală la răspunderea penală,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, prin care a fost
admisă cererea lui Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Sergiu Mustăță, cu privire
la emiterea unei hotărâri suplimentare,

constată:

La 11 octombrie 2013, Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Mustăță Sergiu,
a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii
Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la
răspunderea penală.

În motivarea acțiunii a indicat că prin sentința Judecătorei Râșcani mun.
Chișinău din 18 mai 2011, a fost achitat pe învinuirea de comiterea infracțiunii
prevăzute de art. 217 alin. (2), Cod Penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de el.
Sentința dată a devenit irevocabilă.

Sustine, că a fost neîntemeiat învinuit de păstrarea substanțelor narcotice, iar în
cadrul urmăririi penale colaboratorii poliției, i-au încălcat dreptul la apărare, nu l-au
asigurat cu avocat, au efectuat unele acțiuni în lipsa avocatului sau a cărorva martori,
atunci când era în stare de ebrietate alcoolică și nu înțelegea ce se petrece.

Afirmă că pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei penale în
instanța de judecată, cauza a fost examinată un timp îndelungat, ședințele de judecată
se amânau din diferite motive, neimputate, lui sau avocatului său.

Mai invocă că, în cadrul urmăririi penale i-a solicitat procurorului să fie scos de
sub urmărire penală, însă procurorul neîntemeiat a expediat dosarul în instanța de
judecată.

Astfel, consideră, că prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și
procurorului, a fost urmărit penal și supus judecării, fiindu-i pricinuite suferințe
morale și daune materiale legate de cheltuielile de transport și imposibilitatea de a

lucra atunci când trebuia să se prezinte în ședința de judecată, precum și suferințe morale și psihice, ce s-au exprimat prin jignire, rușine și stare de disconfort.

Totodată, invocă că în cadrul urmăririi penale, față de el a fost aplicată obligarea de a nu părăsi localitatea, fiindu-i limitată libertatea de circulație, iar percheziția pe această cauză a fost efectuată în lipsa ordonanței organului de urmărire penală.

Solicită, reclamantul Blanari Andrei încasarea din bugetul statului în beneficiul său despăgubirile pentru prejudiciul moral suferit prin atragerea ilegală la răspundere penală, în mărime de 5000 lei și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Blanari Andrei împotriva Ministerului Justiției privind repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere penală, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, a fost admis apelul declara de către Blanari Andrei, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Blanari Andrei suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest acțiunea a fost respinsă.

La 17 decembrie 2014, Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Sergiu Mustăță, a depus instanței de apel o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

În motivarea cererii cu referire la prevederile art. 250 CPC, a invocat că prin decizia instanței de apel din 05 noiembrie 2014, a fost casată hotărârea primei instanțe și admise parțial pretențiile sale înaintate împotriva Ministerului Justiției al RM și s-a dispus încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Blanari Andrei a sumei de 2000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Însă, consideră că instanța de judecată a omis să se pronunțe și asupra cerințelor de încasare a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei, or, apelantului i-a fost acordată asistența juridică, i s-a întocmit acțiunea, cererea de apel, fiind reprezentat în fața instanței, din care motive consideră că cheltuielile de asistență juridică urmează a fi compensate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, a fost admisă cererea lui Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Sergiu Mustăță, cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare și s-a dispus încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Blanari Andrei a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru acordarea serviciilor de asistență juridică.

La 24 martie 2015, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 04 martie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare de încasare a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată.

Cu referire la prevederile art. 250 CPC și pct. 27 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 02 iulie 2008 cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești, susține că concluziile instanței

de apel la admiterea cererii cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare asupra pretenției de încasare a cheltuielilor de judecată sunt inexplicabile și ilegale.

Or, instanța de apel la soluționarea pricinii nu a ținut cont că în cererea de apel a intimatului Blanari Andrei din 14 aprilie 2014 examinată și admisă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014 nu au fost solicitată compensarea cheltuielilor de asistență juridică, fapt ce contravine dispozițiilor legale nominalizate supra.

Afirmă că, reieșind din pct. 8 a Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 7 iulie 2008 cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești, instanța judecătorească examinează pricina în limitele pretențiilor înaintate și nu este în drept din proprie inițiativă să examineze pretențiile care nu au fost înaintate.

Totodată invocă că prin aceeași hotărâre a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 7 iulie 2008, se explică, că hotărârea instanței judecătorești adoptată cu depășirea atribuțiilor se consideră ilegală și urmează a fi casată

Menționează că hotărârea judecătorească se consideră legală numai în cazul în care ea a fost pronunțată în deplină concordanță cu normele legislației civile aplicabile litigiului dedus judecării și cu respectarea normelor procedurale civile, de aceea nu poate invoca că încheierea instanței de apel din 04 martie 2015 în acest sens este temeinică și legală.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii instanței de apel din 04 martie 2015, a fost expediată în adresa recurentului la 09 martie 2015, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată la dosar (f. d. 66).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 martie 2015 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz se constată că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, a fost admis apelul declara de către Blanari Andrei, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 aprilie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Blanari Andrei suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest acțiunea a fost respinsă

Din materialele dosarului rezultă și faptul că după pronunțarea deciziei menționate, Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Sergiu Mustață, a depus instanței

de apel o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

În conformitate cu art. 250 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară dacă: nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații; rezolvînd problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pîrîtul trebuie să le îndeplinească; nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Cu referire la prevederile normei enunțate, instanța de recurs reține drept justă soluția instanței de apel cu privire la admiterea cererii respingerea cererii lui Blanari Andrei, reprezentat de avocatul Sergiu Mustață, prin care s-a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare, corect reținînd necesitatea încasării în beneficiul lui Blanari Andrei a cheltuielilor de judecată suportate pentru asistență juridică și corect stabilind cuantumul acestora în mărime de 500 lei.

Or, din actele cauzei rezultă cu certitudine că o dată cu înaintarea acțiunii în instanță de judecată Blanari Andrei pe lîngă cerințele cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspunderea penală, a solicitat și compensarea cheltuielilor suportate pentru asistență juridică, prezentînd în acest sens și probe, bonul de plată nr. 666090, care confirmă prestarea serviciilor juridice lui Blanari Andrei de către avocatul Sergiu Mustață în cuantum de 1000 lei (f.d. 23).

Astfel, reieșind din sensul prevederilor art. 373 CPC, care reglementează limitele judecării apelului, instanța de recurs, contrar susținerilor recurentului, constată că încheierea recurată a fost emisă în limitele pretențiilor înaintate, nefiind astfel, depășite atribuțiile instanței de apel în acest sens, or, la caz s-a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare în partea în a cărei instanța de apel nu s-a pronunțat prin decizia sa din 05 noiembrie 2014, și anume în partea cerințelor cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, care au fost înaintate odată cu depunerea acțiunii în instanță de judecată.

În consecință, sunt neîntemeiate și argumentele Ministerului Justiției al R M cu referire la faptul că în cererea sa de apel Blanari Andrei nu a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică, deoarece în speță ultimul nu pretinde la compensarea cheltuielilor de asistență juridică prestate la examinarea cauzei în instanța de apel.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține și prevederile art. 94 alin.(1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cu referire la prevederile normei enunțate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că instanța de apel în virtutea competenței sale de a mări sau de a micșora onorariile avocaților, justificat a concluzionat că cuantumul cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei, solicitat de Blanari Andrei ca cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței juridice la soluționarea prezentei cauze, este disproporțional de mare în raport cu complicitatea cauzei, în acest sens corect reținând că suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică fiind una reală și rezonabilă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în recurs nu pot fi reținute deoarece nu indică la ilegalitatea încheierii recurate. Or, însăși dezacordul cu încheierea recurată nu poate constitui temei de casare, precum nici justifică recursul în sensul declarat.

Pentru considerentele menționate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Blanari Andrei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspunderea penală.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva